

Arrest

nr. 212 889 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 mei 2015 België binnenkwam, diende op 20 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 januari 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in beroep (RvV 30 juni 2017, nr. 189 332).

1.2. Verzoeker, die op 19 oktober 2017 opnieuw België is binnengekomen, diende op 20 oktober 2017 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Frankrijk op 12 juli 2017 (Eurodac).

1.3. Op 31 juli 2018 nam de adviseur van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/10/2017

Overdracht CGVS: 14/11/2017

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 23 maart 2018 van 09u22 tot 13u08 en op 8 juni 2018 van 14u19 tot 17u37, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester SMEKENS Catherine loco meester CHATCHATRIAN Hajarpi, was aanwezig tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Uw advocaat, meester OGER Ignace loco meester CHATCHATRIAN Hajarpi, was aanwezig tijdens het tweede persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en van Abgal origine te zijn. Op 20 mei 2015 dient u voor een eerste maal een verzoek om internationale bescherming in België. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek dat u bent geboren in Mogadishu in het district Heliwa op 13 februari 1992. U hebt daar van geboorte tot vertrek gewoond in de wijk Gubadley. U verkocht er van 2011 tot aan uw vertrek gras op de markt van Harka Dheere. Op 28 januari 2015 en de dagen die daarop volgden werd u ongeveer 6 keer telefonisch gecontacteerd door Al Shabaab. Al Shabaab vroeg u met hen samen te werken. U zou voor hen mensen van de regering moeten bespioneren in uw district. U weigerde dit. Op 29 januari 2015 viel Al Shabaab bij u thuis binnen op zoek naar u. Gelukkig was u toen op de markt. Op 1 februari 2015 ontvoerde Al Shabaab u en u werd gedurende 12 dagen vastgehouden op een u onbekende plaats. De dertiende dag ontsnapte u toen Al Shabaab werd aangevallen. U ging naar uw neef in Karan. Uw neef nam u mee naar het ziekenhuis Keysani. Daar verbleef u drie dagen. Daarna nam uw neef u mee naar zijn huis in Ceelasha Biyaha. Uw neef regelde de smokkelaar. Op 25 februari 2015 verliet u het huis van uw neef in Ceelasha Biyaha. U heeft Somalië verlaten op 26 februari 2015. Op 20 mei 2015 kwam u aan in België. Op 5 juli 2016 bezorgde u het Commissariaat-generaal het volgende originele document: een medisch attest dd. 1 september 2015 van dokter Dumont P. U bezorgde het CGVS dezelfde dag ook kopieën van uw geboorteakte en een certificaat ter bevestiging van uw identiteit. Op 26 januari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat uw relaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst maar reisde op 10 juni 2017, na in België een bevel om het grondgebied te verlaten te hebben ontvangen, naar de stad Parijs in Frankrijk. In Frankrijk diende u een verzoek om internationale bescherming in op 11 juni 2017. Op 19 oktober 2017 werd u door Frankrijk teruggezonden naar België. U diende een tweede verzoek om internationale bescherming in in België op 20 oktober 2017. Op 8 februari 2018 werd een beslissing genomen waarbij tot de ontvankelijkheid werd besloten van uw tweede verzoek om internationale bescherming. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaart u eind 2006 de rangen van het Somalische leger te hebben vervoegd. Na een opleiding van 9 maanden werd u in Shalambod gestationeerd. Omdat het leger langs clanlijnen verdeeld raakte en uw rechten niet gerespecteerd werden, besloot u na enkele maanden naar Mogadishu te vertrekken, waar u opnieuw het leger vervoegde. U stelt tevens eind 2011 naar Oeganda gereisd te zijn om er van november 2011 tot juni 2012 een militaire training te krijgen van trainers van de Europese Unie. Na uw training keerde u terug naar Somalië, waar u in Mogadishu gestationeerd was. Begin 2015 werd u bedreigd door Al Shabaab, waar ook uw schoonbroer toe behoorde, omwille van uw werkzaamheden als militair voor de Somalische regering. U verklaart op 1 februari 2015 ontvoerd te zijn door Al Shabaab. U werd tijdens uw opsluiting elke dag gefolterd en bedreigd dat u onthoofd zou worden. Na 12 dagen opsluiting kon u ontsnappen wanneer Al Shabaab werd aangevallen. Omwille van deze persoonlijke problemen met Al Shabaab besloot u, op aanraden van uw neef, het land te verlaten. U voegt toe dat u daarnaast de soldij en de rechten voor uw werk als militair voor het Somalische regeringsleger niet ontving. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten voor: twee certificaten in verband met uw militaire opleiding in Oeganda en in het Aljazeera trainingscentrum in Mogadishu, en een medisch attest dd. 1 september 2015 van dr. P. DUMONT.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf en beroepsactiviteiten in Somalië tussen 2012 en uw beweerd vertrek in 2015. Zo wordt er geen geloof gehecht aan uw bewering teruggekeerd te zijn naar Somalië na uw militaire opleiding in Oeganda en wordt er dus ook geen geloof gehecht aan het feit dat u in die periode nog dienst deed als militair in het Somalische regeringsleger. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw profiel, uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de motieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u toegeeft gelogen te hebben over de feiten waarop uw eerste verzoek om internationale bescherming gebaseerd was en u aldus getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden.

U blijft weliswaar bij uw eerdere verklaringen over uw ontvoering door Al Shabaab op 1 februari 2015, uw daaropvolgende detentie van 12 dagen en uw ontsnapping tijdens een aanval op Al Shabaab, maar in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming linkt u deze problemen met Al Shabaab aan uw werk als militair. Ter zake dient vooreerst opgemerkt te worden dat in het kader van uw eerste verzoek werd geoordeeld dat uw verklaringen over uw ontvoering en ontsnapping uit detentie dermate vaag en tegenstrijdig zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Dat deze problemen het gevolg zouden geweest zijn van uw werk als militair, en niet omdat Al Shabaab u wilde rekruteren als spion, doet geenszins afbreuk aan de eerdere beoordeling. Door vast te houden aan deze reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen, komt uw algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling te staan.

Dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niets vermeldde over het feit dat u in het verleden militair zou zijn geweest in het Somalische regeringsleger relativeert tevens in sterke mate de ernst van de door u aangehaalde vrees voor vervolging omwille van uw beweerd tewerkstelling als militair. Bovendien kunnen uw verklaringen omtrent de reden waarom u uw lidmaatschap van het Somalische regeringsleger niet vermeldde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming weinig overtuigen. Zo verklaart u dat de smokkelaar u zou verteld hebben dat u niet mocht vertellen dat u soldaat bent omdat de Belgische autoriteiten u anders zouden terugsturen naar Somalië.

Wanneer u echter wordt gevraagd of de smokkelaar zei waarom de Belgische autoriteiten u zouden terugsturen naar uw land indien u zou zeggen dat u soldaat was, antwoordt u vaagweg dat de smokkelaar u dat niet vertelde.

U herhaalt dat de smokkelaar zei dat u zou teruggestuurd worden naar uw land indien u zou zeggen dat u in het leger zit en kan enkel nog toevoegen dat de smokkelaar u vertelde gewoon aan de asielinstanties te zeggen dat u een burger bent. Wanneer u echter wordt gevraagd wat de naam van de smokkelaar was die dit tegen u zei, antwoordt u dat u zijn naam niet weet. U voegt enkel nog vaagweg toe dat u hem betaalde om u naar dit land te brengen (CGVS dd. 23/03/2018, p.4).

Bovendien verklaart u de twee certificaten in verband met uw militaire opleidingen al op het einde van 2016 te hebben ontvangen. In plaats van die documenten onmiddellijk neer te leggen wacht u eerst de beslissing af van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming (genomen op 26 januari 2017). U besloot de documenten pas neer te leggen wanneer u een weigeringsbeslissing kreeg en wanneer ook duidelijk werd dat uw beroep tegen deze beslissing tot niets leidde (CGVS dd. 08/06/2018, p.22-24). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat dit aantoonde dat u niet bepaald meewerkt met de Belgische asielinstanties besluit u te zwijgen en hier niet op te reageren (CGVS dd. 08/06/2018, p.22-24).

Tevens dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegt omtrent uw opleidingsniveau.

Zo verklaart u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u niet kan lezen en dat u enkel uw naam kan opschrijven, maar verder niets weet (CGVS dd. 05/07/2016, p.7). Tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaart u plots te kunnen lezen. De verklaringen die u nadien aflegt in verband met de manier waarop u leerde lezen kunnen echter allerminst overtuigen. Zo verklaart u niet naar school te zijn geweest. Wanneer u wordt gevraagd waar u leerde lezen antwoordt u vaagweg dat u in Somalië leerde lezen. U beweert niet naar school te zijn geweest, maar verklaart volwassen te zijn. U werd daarna terug gevraagd waar u leerde lezen. Hierop antwoordt u dat Somalisch uw moedertaal is. U vraagt waarom u dan geen Somalisch zou kunnen lezen. U werd er daarna op gewezen dat iedereen leert praten, maar dat men naar school moet gaan om te leren lezen. U werd nogmaals de vraag gesteld hoe u leerde lezen. Terug stelt u vaagweg dat u kan lezen omdat het uw moedertaal is. U werd er daarna op gewezen dat Somalisch inderdaad uw moedertaal is, maar dat men meestal leert lezen in een school. U werd gevraagd eerlijk te zijn indien u naar school ging. Als reactie vraagt u de ambtenaar of hij leerde lezen of schrijven in een school. U herhaalt dat u niet naar school ging en verklaart dat uw familie u nooit naar school stuurde. U beweert vaagweg dat u een volwassen man bent en dat uw hersenen werken en dat u daarom kan lezen. U voegt toe dat u gewoon kan lezen door uw hersenen te gebruiken (CGVS dd. 08/06/2018, p.2-3). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals gevraagd hoe u leerde lezen. Als reactie herhaalt u niet naar school te zijn geweest en verklaart u nooit te hebben gestudeerd. Wanneer u wordt gevraagd of u al kon lezen voor u bij het leger ging, antwoordt u vaagweg dat u het niet weet. U wordt daarna gevraagd wat u daarmee bedoelt. U wordt gevraagd of u niet weet of u niet kon lezen voor u bij het leger ging of dat u niet kon lezen voor u bij het leger ging. Als reactie verklaart u dat u helemaal niet kon lezen of schrijven voordat u bij het leger ging. U verklaart dat u zelfs geen gsm kon gebruiken. U voegt toe dat u uzelf wat aanleerde nadat u naar Europa vertrok en dat u een gsm leerde gebruiken. Wanneer u wordt gevraagd of er bij het leger alfabetiseringscursussen waren, antwoordt u vaagweg dat u denkt van niet en dat er enkel gevechtsopleidingen waren (CGVS dd. 08/06/2018, p.6). Het is duidelijk dat u geen zicht biedt op de manier waarop u hebt leren lezen. Er kan dan ook weinig tot geen geloof worden gehecht aan uw beweerde opleidingsniveau, wat dan weer uw algemene geloofwaardigheid verder aantast.

Voorts kunnen uw verklaringen omtrent uw werk als militair bij het Somalische regeringsleger tussen 2012 en 2015 en uw verblijf in Mogadishu in diezelfde periode, niet overtuigen.

Zo legt u weinig overtuigende verklaringen af over uw soldij bij het Somalische regeringsleger. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het soldij van soldaten van het Somalische regeringsleger omhoog ging van 160 Amerikaanse dollar per maand in 2013 tot 200 Amerikaanse dollar plus 60 dollar voor voedsel in 2014. Volgens deze informatie blijft het een probleem om de soldaten op tijd te betalen. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel u ongeveer verdiende in 2014 met uw werk als militair voor het Somalische leger, antwoordt u dat u in de periode dat u werkte als militair geen salaris ontving, rechten had of recht had op medische hulp. U voegt toe dat u enkel dienst deed voor uw land en mensen. U werd daarna gewezen op het feit dat u bijna 10 jaar dienst deed. U werd gevraagd of u helemaal geen salaris verdiende bij het leger. Als reactie corrigeert u dat het ongeveer 9 jaar is.

U herhaalt dat u geen salaris kreeg van de overheid. U stelt dat u het allereerste geld ontving na uw trainingsmissie in Oeganda. U stelt dat u 200 dollar kreeg op de luchthaven bij terugkeer.

Wanneer u wordt gevraagd of u daarnaast niets kreeg van salaris, antwoordt u dat u helemaal geen ander salaris kreeg.

U verklaart dat u al die jaren werkte voor de liefde die u had voor uw land en mensen. U werd er daarna op gewezen dat u zei dat uw familie arm was. U werd gevraagd hoe u dan die jaren overleefde. Als reactie verklaart u overleefd te hebben op shaxaad, een soort geld dat u vroeg aan uw vrienden of uw commandant. U zou dat dan ook gedeeld hebben met uw familie. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel u ontving van uw commandant verklaart u vaagweg dat hij u gaf wat hij had wanneer u hem vertelde over uw problemen (persoonlijke of familieproblemen). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel men officieel zegt dat mensen in het leger in 2014 verdienen per maand beweert u dit niet te weten. U verklaart dat niemand u vertelde welke betaling een soldaat kreeg. Daarna verklaart u vaagweg dat u alles weet omdat u alles zelf hebt ervaren zonder dat iemand het u zei. Wanneer u wordt gevraagd of u soldaten kent die wel een maandelijks salaris kregen, antwoordt u dat u het niet weet. U verklaart vaagweg dat de politie het misschien krijgt in Somalië. U verklaart dat u de politie niet goed kent. U voegt toe het leger zelf te kennen (CGVS dd. 23/03/2018, p.18-20). De verklaringen die u aflegt in verband met uw soldij als soldaat bij het Somalische regeringsleger kunnen allerm minst overtuigen. Uw verklaringen zijn namelijk inconsistent met de informatie waarover het CGVS beschikt voor 2013 en 2014. Dit ondermijnt dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in die periode nog militair was voor het Somalische nationale leger. Wanneer u tot slot wordt gevraagd of sommige soldaten zich organiseerden, protesteerden of demonstreerden om zo hun salaris te krijgen, antwoordt u dat ze dat niet deden en dat u dat niet gezien hebt (CGVS dd. 08/06/2018, p.7).

Ook over uw rang bij het Somalische regeringsleger legt u weinig overtuigende verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd wat uw rang was toen u bij het leger ging, antwoordt u vaagweg dat u toen geen rang had. Wanneer u wordt gevraagd wat uw rang was toen u het leger verliet, antwoordt u dat u geen enkele rang hebt gekregen, maar dat er op de certificaten die u ontving na de cursussen stond dat u een assistent-officier was. U wordt daarna de vraag gesteld of u een assistent-officier was. Als reactie stelt u vaagweg dat niemand u ooit zei dat u die rang gekregen had. U wordt daarna geconfronteerd met het feit dat elk leger hiërarchisch gestructureerd is. U wordt nogmaals de vraag gesteld wat uw rang was toen u vertrok. Als reactie stelt u dat geen enkele officier ooit tegen u zei dat u een specifieke rang had. U beweert dat vaagweg nooit gezien te hebben. U beweert gewoon een laag geplaatste soldaat (doofle) te zijn geweest, die zijn werk wou uitvoeren (CGVS dd. 08/06/2018, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen hieromtrent terug niet kunnen overtuigen.

Wanneer u wordt gevraagd of u deelnam aan gevechten tijdens uw laatste jaar voor uw vertrek uit het leger, antwoordt u dat u toen niet deelnam aan gevechten. U wordt daarna de vraag gesteld of u tijdens dat laatste jaar enkel wacht hield aan de deur van het Al Jazeera opleidingscentrum en niets anders deed. Als reactie verklaart u dat dit correct is. Wanneer u wordt gevraagd of u het jaar daarvoor deelnam aan gevechten, verklaart u deelgenomen te hebben aan gevechten in 2009, in 2010 en het begin van 2011, dus voor u naar Oeganda vertrok (CGVS dd. 08/06/2018, p. 14, 16-17). Het is hoogst opmerkelijk te noemen dat u voor uw vertrek naar Oeganda ingezet zou zijn bij gevechten maar na een bijkomende opleiding van meer dan 6 maanden door het Oegandese leger louter nog bewakingsopdrachten uitvoerde. Bovendien legt u een training of trainer certificate neer voor een opfriscursus die u eind 2012 zou hebben gevolgd, maar blijkt uit uw verklaringen dat u nooit enige opleiding of training hebt gegeven tussen 2012 en uw beweerd vertrek uit Somalië in 2015. U stelt ter zake dat u een opleider was maar dat u nog geen les gaf en enkel gedurende één of twee uur de wacht hield aan de deur van het opleidingscentrum (CGVS dd. 08/06/2018, p. 14-15). Dat u ondanks uw beweerde ervaring en bijkomende opleidingen louter bewakingsopdrachten 'van één of twee uur' uitvoerde op de basis, weet allerm minst te overtuigen en doet verder afbreuk aan uw bewering nog militair te zijn geweest van 2012 tot 2015.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel voor uw vertrek naar Oeganda - ten tijde van het presidentschap van Sheikh Sharif (2009-2012) - als erna, deel uitmaakte van de eerste Brigade (CGVS dd. 23/03/2018, p. 12-13 en 20; CGVS dd. 08/06/2018, p. 12). Gevraagd wat u kon vertellen over deze Brigade, kon u echter enkel aangeven dat deze deel uitmaakte van het 'Oostelijk leger', onder leiding stond van Saney Abdule Gaab en gelegerd was aan KM-0 in Mogadishu. Meer kon u zich niet herinneren (CGVS dd. 23/03/2018, p. 20). Daarnaast gaf u aan waar de Brigades 2, 3 en 4 gelegerd waren in Mogadishu (CGVS dd. 23/03/2018, p. 20-21). Van de Brigades 5 en 6 bleek u echter nog nooit gehoord te hebben. U stelde uitdrukkelijk dat deze niet bestaan (CGVS dd. 23/03/2018, p. 21). Nochtans blijkt uit informatie

waarover het CGVS beschikt voor de periode 2012-2014 dat deze Brigades wel degelijk bestaan en samen met de Oegandese en Burundese AMISOM soldaten ingezet worden aan het front. In 2012 opereerden de 5de en 6de Brigade respectievelijk vanuit de Dharkenley en Daynille districten in Mogadishu. Ze werden vervolgens ook in de aangrenzende Shabelle regio's ingezet. De 5de Brigade is bovendien niet onbesproken omdat ze zich, samen met de 3de Brigade, in 2014 mengde in een bestaand clanconflict in Lower Shabelle. Dat u nog nooit gehoord hebt van het bestaan van de 5de en 6de Brigade doet dan ook verder afbreuk aan uw bewering nog militair te zijn geweest van 2012 tot 2015.

Voorts kunt wel zeggen wie aan het hoofd stond van het Somalische leger voor uw beweerd vertrek in 2015, maar uw kennis ter zake komt ingestudeerd over. Wanneer u wordt gevraagd wie de grote baas was van het leger toen u Somalië verliet in 2015 kan u correct zeggen dat dit Adan Elmi Indhoqarsho was. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u weet over die persoon verklaart u enkel te weten dat hij de chief van het leger was in de periode dat u het land verliet. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets hoorde over hem, verklaart u niets anders over hem te hebben gehoord. Wanneer u wordt gevraagd wie de grote baas was van het leger voor Adan Elmi Indhoqarsho kan u correct zeggen dat dit Abdulkadir Sheikh Ali Diini was. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u over hem weet antwoordt u terug dat u over hem enkel weet dat hij de chief van het leger was in die tijd. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets anders hoorde over hem verklaart u daarnaast niets gehoord te hebben over hem (CGVS dd. 23/03/2018, p.14-15). Het feit dat u telkens de namen van deze belangrijke figuren kan geven, maar daarna niets over hen kan zeggen, is een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van uw kennis hieromtrent.

Daarnaast herinnert u zich geen aanvallen op hooggeplaatste officieren die plaatsvonden tussen 2012 en 2015. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd vermeldt u eerst een aanslag die voorviel in 2009. Daarnaast vermeldt u een aanslag waar u over hoorde nadat u het land verliet in 2015. Wanneer u echter wordt gevraagd of u zich enige aanvallen op hooggeplaatste officieren herinnert die plaatsvonden toen u persoonlijk nog in het land was, antwoordt u zich geen dergelijke aanvallen te herinneren (CGVS dd. 23/03/2018, p.16-18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat in de periode 2012-2014 in en rond Mogadishu meerdere doelgerichte aanslagen gepleegd werden tegen hooggeplaatste officieren van het leger en de inlichtingendiensten.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zich geen enkel veiligheidsincident herinnert dat gebeurd is in de stad Mogadishu in Somalië tussen uw beweerde terugkeer uit Oeganda in 2012 en uw beweerd vertrek uit Somalië in 2015. Wanneer u wordt gevraagd of u zich veiligheidsincidenten herinnert tussen midden 2014 en januari 2015, antwoordt u dat er veel incidenten waren maar dat u zich geen specifiek incident herinnert en daar een datum op kan plakken. U wordt daarna gewezen op het feit dat er niet wordt gevraagd naar een specifieke datum. U wordt gewezen op het feit dat er gewoon gevraagd wordt of u zich een incident herinnert dat in Mogadishu plaatsvond tussen de zomer van 2014 en januari 2015. Als reactie verklaart u zich zo geen incident te herinneren. Wanneer u wordt gevraagd of u zich enig incident herinnert dat in 2014 in Mogadishu plaatsvond beweert u zich geen enkel incident te herinneren. Wanneer u wordt gevraagd of u zich enig veiligheidsincident herinnert dat gebeurde na uw terugkeer uit Oeganda en voor uw vertrek uit Somalië naar Europa, antwoordt u dat u zich geen enkel incident kan herinneren (CGVS dd. 08/06/2018, p.20-21). Dit ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel als militair voor het Somalische regeringsleger maar ook de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Mogadishu tussen 2012 en 2015.

Bovendien legt u geen enkel overtuigend document neer ter staving van uw terugkeer naar en verblijf in Mogadishu tussen 2012 en 2015.

Wanneer u wordt gevraagd of u een bewijs heeft van uw terugkeer naar Somalië nadat u de opleiding in Oeganda afmaakte, kan u enkel verwijzen naar de opleidingscertificaten die u indiende. U verklaart dat u uw terugkeer naar Somalië niet kan aantonen. U beweert daar geen documenten over te hebben. U verklaart dat de certificaten aantonen dat u de opleidingen volttooide (CGVS dd. 08/06/2018, p.16-17). Dat u uw opleiding in Oeganda volttooide, toont op zich echter geenszins aan dat u nadien terugkeerde naar Somalië. In verband met het certificaat van een training of trainers refresher course die u in december 2012 aan het Aljazeera trainingscentrum in Mogadishu zou hebben gevolgd, dient te worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zichzelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in Somalië een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen

kunnen worden. Tal van Somalische documenten kunnen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijfplaats tussen 2012 en 2015 en uw profiel als militair bij het Somalische nationale leger in die periode (CGVS dd. 23/03/2018, p.24-25).

Zoals reeds hoger vermeld is het bovendien vreemd dat u een certificaat van een training of trainers refresher course neerlegt maar u in al die jaren nooit enige opleiding of training hebt gegeven.

Meermaals gevraagd of u andere bewijzen had van uw verblijf tussen 2012 en 2015 in de stad Mogadishu in Somalië, bleek u er geen te hebben. U stelde in 2014 in Mogadishu gehuwd te zijn, maar wanneer u wordt gevraagd of u foto's heeft van het huwelijksfeest, antwoordt u dat u geen enkele foto heeft. Wanneer u wordt gevraagd of u enige foto, film of ander document heeft dat uw aanwezigheid in Somalië kan aantonen, verklaart u geen bewijs in de zin van een foto te kunnen geven. U wordt daarna gevraagd of u foto's heeft op uw gsm die uw leven in Somalië kunnen aantonen tussen juni 2012 en uw vertrek uit Somalië in 2015. Als reactie verklaart u dat u toen geen foto's kon nemen aangezien u geen smartphone had. U wordt daarna geconfronteerd met het feit dat u in 2014 trouwde en dat mensen foto's nemen van hun huwelijk en het huwelijksfeest. U wordt gevraagd of u foto's heeft die uw huwelijk in Somalië kunnen aantonen. U wordt gevraagd naar foto's die buiten genomen zijn in uw wijk in Mogadishu. Als reactie verklaart u dat tijdens uw huwelijk geen foto's werden genomen (CGVS dd. 08/06/2018, p.19-20). Het is weinig waarschijnlijk dat er tijdens uw huwelijk geen foto's zouden genomen zijn. Het feit dat uw verklaringen hieromtrent niet kunnen overtuigen ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u zich op dat moment nog in de stad Mogadishu in Somalië bevond.

Het door u neergelegde medisch attest dd. 1 september 2015 van dr. Philippe DUMONT kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Het medische attest bevestigt dat u bepaalde metalen elementen in uw lies en dijbeen hebt, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin en het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk teruggekeerd te zijn naar de stad Mogadishu in Somalië na uw militaire opleiding in Oeganda in 2012 en kan evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u tussen 2012 en 2015 nog dienst deed als militair in het Somalische regeringsleger. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Betreffende uw tewerkstelling in het verleden als gewoon soldaat in het Somalisch leger, dient opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. Hoewel Al Shabaab militair overheidspersoneel viseert in Mogadishu, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de doelwitten hooggeplaatste officieren en militairen in de uitoefening van hun functie zijn. In casu dient er tevens op gewezen te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt na uw opleiding in Oeganda, van november 2011 tot juni 2012, teruggekeerd te zijn naar Somalië en nog als militair actief te zijn geweest. Bovendien heeft u evenmin aannemelijk gemaakt reeds in het verleden vervolgd te zijn door Al Shabaab, noch dat Al Shabaab op de hoogte zou zijn van uw eerdere tewerkstelling. Derhalve maakt u niet aannemelijk bij een terugkeer naar Somalië actueel geïdende te zullen worden omwille van uw eerdere tewerkstelling als soldaat in het overheidsleger.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen.

Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld.

UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een verdere stijging van het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, de voorzitter van een vrouwenorganisatie en de zoon van een medewerker, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanoudsten, een hoge gevangenisbeambte, een taxichauffeur die vaak ambtenaren vervoert, een

voetbalscheidsrechter, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden.

Al-Shabaab heeft ook in 2017 het aantal doelgerichte moordaanslagen in de hoofdstad opgedreven, waarbij er een nieuwe tendens wordt gezien in de moorden op personen betrokken bij de verkiezingen in 2016 en 2017. Daarnaast heeft al-Shabaab in 2017 het aantal (complexe) aanslagen opgedreven, waarbij het aantal doden per aanslag stijgt. Op 14 oktober 2017 vond er een zware aanslag plaats in Mogadishu, de zwaarste ooit in Somalië. Er kwamen minstens 512 personen om, de helft van het aantal (vermoedelijke) burgerslachtoffers in 2017. Somalië-experten achten al-Shabaab verantwoordelijk voor deze zware aanslag, die niet opgeëist is.

Volgens sommige waarnemers eist al-Shabaab de aanslag niet op omdat er zoveel burgerdoden bij gevallen zijn en ze hun beoogde doelwit zouden gemist hebben. Het eigenlijke doelwit van de aanslag zou een militaire basis of overheidsgebouw geweest zijn. Na de aanslag komen duizenden inwoners, mannen en vrouwen, op straat om te protesteren tegen het geweld door al-Shabaab. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel - , politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In de verslagperiode werd er geen informatie gevonden over burgerdoden bij deze mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door Al Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het

binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd.

Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er eind 2016-begin 2017 parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Mogadishu en hierbij verwijst naar uw eerdere tewerkstelling als soldaat in het Somalisch leger dient opgemerkt te worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid dat verband houdt met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u werkzaam was als soldaat maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij verwijt verzoekende partij tijdens haar eerste asielaanvraag niet de waarheid te hebben verteld over haar militaire activiteiten in het Somalisch leger, wat de directe aanleiding vormde voor haar problemen, haar ontvoering door Al Shabab en haar vlucht uit Mogadishu. Verzoekende partij is inderdaad niet helemaal eerlijk geweest over haar activiteiten voor haar aankomst in België.

Zij was een soldaat in Somalië, maar kreeg advies van de smokkelaar om dat te verzwijgen omdat men in België - volgens de smokkelaar - een negatieve houding zou hebben ten aanzien van mensen die een militaire functie hebben uitgeoefend. Verzoekende partij kende hier niemand en vertrouwde op de smokkelaar. Uiteraard heeft zij hier bijzonder veel spijt van, maar zij was bang en alleen en ging ervan uit dat zij terug gestuurd zou worden naar Somalië als zij de waarheid vertelde.

Na enige tijd in België te zijn geweest, zag zij haar fout in en is zij tijdens haar tweede asielaanvraag volledig eerlijk geweest over haar verleden en hetgeen haar is overkomen. Zij legde tevens verschillende bewijsstukken voor die haar militaire achtergrond bewijzen.

Zij legde deze stukken pas tijdens haar tweede asielaanvraag voor omdat zij - zoals reeds hierboven uiteengezet - door de smokkelaar afgeraden werd hierover te vertellen.

Doordat verzoekende partij een militair was in het Somalische regeringsleger, werd zij door Al Shabab gevisieerd, bedreigd en uiteindelijk ontvoerd en gefolterd. Verzoekende partij kon na 12 dagen gevangenschap ontsnappen en vluchtte voor haar leven.

II.1.5. Verwerende partij stelt vervolgens dat verzoekende partij vaag blijft over de manier waarop zij leerde lezen:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij is weldegelijk eerlijk geweest over haar opleidingsniveau. Zij heeft nooit enige scholing gelopen, maar doorheen de jaren heeft zij uit zichzelf leren lezen en schrijven. Dat betekent niet dat zij daar vloeiend in is. Zij kan heel moeizaam lezen en enkele woorden schrijven.

II.1.6. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende aangaande de loon van verzoekende partij als soldaat in het regeringsleger:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij mag dan wel beweren dat de lonen van de soldaten opgegaan werden in 2013 en 2014, in de praktijk was daar niets van te merken. Verzoekende partij werd nooit betaald voor haar diensten. Verwerende partij stelt zelf dat het op tijd betalen van de soldaten steeds een groot probleem bleef.

Verzoekende partij is in die 9 jaar dienst nooit betaald geweest. Zij had geen salaris en werkte als soldaat uit liefde voor haar land.

Verzoekende partij had geen hoge rang in het leger en was een gewone soldaat, het laatste jaar voor zij problemen kreeg voere zij alleen maar bewakingsopdrachten uit

Verwerende partij vindt dit "onwaarschijnlijk". Dit is uiteraard geen afdoende argument om het relaas van verzoekende partij en haar werkzaamheden in twijfel te trekken.

Verwerende partij mag het dan wel "onwaarschijnlijk" vinden, verzoekende partij heeft eerlijk verteld wat haar job was, meer kan zij niet doen.

II.1.7. Verwerende partij vervolgt door de kennis van verzoekende partij als ingestudeerd te verwerpen:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij ontkent aldus niet dat verzoekende partij heel wat belangrijke figuren kent en herkent, maar verwijt haar verder niets over hen te weten. Dit is niet ernstig!

Verzoekende partij kent uiteraard geen details van deze mensen, enkel wie welke functie uitoefende, verdere informatie werd haar niet meegedeeld. Het is dan ook niet redelijk om zulks te verwachten van haar.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en heeft haar kwetsbare profiel van soldaat ontegensprekelijk aangetoond. Verwerende partij

twijfelt er tevens niet aan dat verzoekende partij inderdaad een soldaat was in het Somalisch leger. Zij trekt enkel haar verblijf in Somalië tussen 2012 en 2015 in twijfel.

Verzoekende partij heeft erg uitgebreid aangetoond dat zij weldegelijk terugkeerde naar Mogadishu, daar tewerkgesteld werd als soldaat, in het vizier kwam van Al Shabab, ontvoerd en gefolterd werd en moest vluchten voor haar leven.

II.1.9 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij."

- In een tweede middel licht verzoeker toe als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich op een COI-focus dd. 26 januari 2018 op basis waarvan zou moeten blijken dat Mogadishu veilig genoeg is om er zich te vestigen.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Verwerende partij stelt zelf dat de situatie in Mogadishu desastreus is, maar tracht dit meteen te relativiseren. Dit is niet ernstig...

[citaat bestreden beslissing]

Zo stelt het CEDOCA-rapport dat het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen die plaatsvinden en dat hun aantal voornamelijk in Mogadishu veel hoger ligt dan hetgeen kon worden gerapporteerd: p. 23

[citaat uit COI Focus]

en p. 30 :

[citaat uit COI Focus]

Hetgeen dat wel kon worden gerapporteerd is hallucinant: p. 24-25

[citaat uit COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden. De lijst van de aanslagen in Mogadishu in 2017 – waar veelal gewone burgers omkwamen – is schrijnend (p. 26-28):

[citaat uit COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid én de stijging van de burgerdoden in vergelijking met 2015 en 2016 (p. 59):

[citaat uit COI Focus]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan. Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is

Zeker in oktober 2017 is de situatie in Mogadishu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats, met meer dan 500 doden en gewonden, allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3) Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanwezige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Ook in 2018 heeft het geweld zich voortgezet: bij een aanslag van 24 februari 2018 vielen 38 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag (stuk 5)

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Somalië niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.⁹"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities.³⁸ Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.⁴⁰ In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians.⁴²"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April."

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member; and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February; which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia."

De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia: where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5. Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel "Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia's worst terrorist attack" van Jason Burke van 16 oktober 2017 (stuk 3);
- artikel "At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel" van Associated Press in Mogadishu van 29 oktober 2017 (stuk 4);
- artikel "Somalia: Death toll mounts after Mogadishu palace attack" van dw.com van 24 februari 2018 (stuk 5).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Uit een lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming andermaal steunt op de vervolgingsfeiten die hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, met name dat hij werd ontvoerd en vastgehouden door Al Shabaab. Verzoeker brengt thans in het kader van zijn huidig verzoek deze vervolgingsfeiten echter in verband met zijn profiel van militair in het Somalische leger van 2006 tot 2015, waarvan hij evenwel geen melding maakte in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal wordt bijgetreden dat verzoekers nalatigheid om zijn profiel van militair te vermelden in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, reeds afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn thans geponeerde vrees voor vervolging omwille van dit profiel. Dit geldt temeer nu de bestreden beslissing terecht oordeelde dat de redenen voor zijn verzuim om zijn profiel van militair aan te brengen tijdens zijn eerste verzoek niet overtuigen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij dit verzweeg op advies van de smokkelaar, die hem vertelde dat men in België een negatieve houding zou hebben ten aanzien van militairen, doch de Raad merkt op dat dit laatste een post factum verklaring betreft. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud immers gevraagd *“En zei de smokkelaar waarom ze u zouden terug sturen naar uw land als u zei dat u soldaat was”*, waarop verzoeker antwoordde *“Hij zei het me niet. Hij zei me als u zegt dat u in het leger zit zult u terug gestuurd worden naar uw land. Zeg hen gewoon dat u een burger bent.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 4). Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw en volledig relaas uiteen te zetten en deze correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Aan het feit dat verzoeker zich wendt tot de Belgische autoriteiten teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waarvan hij bescherming vraagt, zodat een vrees om teruggestuurd te worden naar Somalië geen reden mag zijn om onjuiste informatie over zijn profiel en asielmotieven te geven. Verzoekers verweer dat hij zijn profiel en de documenten ter staving van dit profiel tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming verzweeg op aanraden van de smokkelaar kan dan ook geenszins een afdoende verschoning bieden voor verzoekers bedrieglijke verklaringen hieromtrent, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt verder ondergraven doordat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn opleidingsniveau. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming immers dat hij analfabeet was en enkel zijn naam kan schrijven (Administratief dossier eerste verzoek om internationale bescherming, DVZ-verklaring, stuk 13, p. 5; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 7), terwijl hij thans in het kader van zijn volgend verzoek verklaart dat hij kan lezen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2-3). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij nooit scholing heeft genoten, maar door zelfstudie moeizaam kan lezen en schrijven, doch de Raad is van oordeel dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud vage en onwaarschijnlijke verklaringen aflegde over hoe hij leerde lezen, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn opleidingsniveau aantast: *“De verklaringen die u nadien aflegt in verband met de manier waarop u leerde lezen kunnen echter allerminst overtuigen. Zo verklaart u niet naar school te zijn geweest. Wanneer u wordt gevraagd waar u leerde lezen antwoordt u vaagweg dat u in Somalië leerde lezen. U beweert niet naar school te zijn geweest, maar verklaart volwassen te zijn. U werd daarna terug gevraagd waar u leerde lezen. Hierop antwoordt u dat Somalisch uw moedertaal is. U vraagt waarom u dan geen Somalisch zou kunnen lezen. U werd er daarna op gewezen dat iedereen leert praten, maar dat men naar school moet gaan om te leren lezen. U werd nogmaals de vraag gesteld hoe u leerde lezen. Terug stelt u vaagweg dat u kan lezen omdat het uw moedertaal is. U werd er daarna op gewezen dat Somalisch inderdaad uw moedertaal is, maar dat men meestal leert lezen in een school. U werd gevraagd eerlijk te zijn indien u naar school ging. Als reactie vraagt u de ambtenaar of hij leerde lezen of schrijven in een school. U herhaalt dat u niet naar school ging en verklaart dat uw familie u nooit naar school stuurde. U beweert vaagweg dat u een volwassen man bent en dat uw hersenen werken en dat u daarom kan lezen. U voegt toe dat u gewoon kan lezen door uw hersenen te gebruiken* (CGVS dd. 08/06/2018, p.2-3). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals gevraagd hoe

u leerde lezen. Als reactie herhaalt u niet naar school te zijn geweest en verklaart u nooit te hebben gestudeerd. Wanneer u wordt gevraagd of u al kon lezen voor u bij het leger ging, antwoordt u vaagweg dat u het niet weet. U wordt daarna gevraagd wat u daarmee bedoelt. U wordt gevraagd of u niet weet of u niet kon lezen voor u bij het leger ging of dat u niet kon lezen voor u bij het leger ging. Als reactie verklaart u dat u helemaal niet kon lezen of schrijven voordat u bij het leger ging. U verklaart dat u zelfs geen gsm kon gebruiken. U voegt toe dat u uzelf wat aanleerde nadat u naar Europa vertrok en dat u een gsm leerde gebruiken.

Wanneer u wordt gevraagd of er bij het leger alfabetiseringscursussen waren, antwoordt u vaagweg dat u denkt van niet en dat er enkel gevechtsopleidingen waren (CGVS dd. 08/06/2018, p.6). Het is duidelijk dat u geen zicht biedt op de manier waarop u hebt leren lezen. Er kan dan ook weinig tot geen geloof worden gehecht aan uw beweerde opleidingsniveau, wat dan weer uw algemene geloofwaardigheid verder aantast."

Verzoeker volhardt verder in zijn verzoekschrift in zijn profiel als militair en de vervolgingsfeiten door Al Shabaab, doch de bestreden beslissing oordeelde terecht dat hij zijn werkzaamheden als militair en zijn verblijf in Mogadishu van 2012 tot 2015 niet aannemelijk maakt en dat bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten door Al Shabaab.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over (i) zijn loon, (ii) zijn rang en (iii) zijn activiteiten als militair in de periode van 2012 tot 2015 vaag en ongeloofwaardig zijn en dat zijn kennis over (i) de vijfde en zesde Brigade en (ii) belangrijke figuren van het Somalische leger, (iii) aanvallen op hooggeplaatste officieren en (iv) veiligheidsincidenten in Mogadishu tussen 2012 en 2015 enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen dat hij gedurende zijn periode als militair van 2006 tot 2015 geen salaris ontving van de overheid en voert aan dat hij in de praktijk niet merkte dat het salaris voor militairen in 2013 en 2014 werd opgeslagen, zoals blijkt uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 21, nr. 2). De Raad merkt hierbij op dat, hoewel verzoeker kan gevolgd worden dat uit deze landeninformatie blijkt dat het tijdig betalen van soldaten problematisch is, doch uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat militairen in het Somalische leger nooit salaris zouden ontvangen. De Raad acht verzoekers verklaringen dat hij van 2006 tot 2015 nagenoeg nooit een salaris ontving voor zijn werkzaamheden als militair niet aannemelijk. Bovendien is de Raad van oordeel dat, zelfs indien hieraan geloof kan worden gehecht, van verzoeker redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij enigszins kan vermelden wat zijn officiële salaris zou moeten bedragen. Verzoekers verweer biedt dan ook geen afdoende verschoning voor zijn onwetendheid omtrent het salaris van militairen in de periode van 2013-2014, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dat hij tot 2015 als militair in Mogadishu werkzaam was.

Verzoekers verweer dat 'onwaarschijnlijkheid' geen afdoende argument is om het relaas van verzoeker in twijfel te trekken wordt niet aanvaard, nu de Raad van oordeel is dat verzoekers verklaringen over zijn rang bij het leger en zijn werkzaamheden als bewaker van Aljazeera van 2012 tot 2015 vaag en niet geloofwaardig zijn. De Raad acht het immers niet aannemelijk dat verzoeker, die verklaarde dat hij sinds 2006 werkzaam was in het Somalische leger en deelgenomen heeft aan verschillende gevechten en gevechtstrainingen, niet op de hoogte zou zijn van zijn rang als militair en na zijn gevechtstraining in Oeganda in 2012 tewerkgesteld zou worden als bewaker.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat niet van hem kan worden verwacht dat hij meer kan vertellen over belangrijke figuren in het leger. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer kan vertellen over belangrijke figuren in het Somalische leger die hij zelf aanhaalt. De Raad benadrukt dan ook het loutere feit dat verzoeker in staat is om belangrijke personen in het Somalische leger op te sommen, maar ten andere geen verdere informatie heeft over deze personen, slechts kan wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in zijn hoofd.

Verzoeker wijst er verder op dat hij verschillende documenten heeft neergelegd ter staving van zijn profiel als militair, doch hij gaat hiermee voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker geen overtuigende documenten neerlegt van zijn terugkeer naar Mogadishu in 2012 en zijn verblijf aldaar tot 2015. De Raad merkt hierbij bijkomend op dat de naam op de door verzoeker neergelegde trainingscertificaten van het leger, zijnde A.I.A.M., niet overeenstemt met de naam die verzoeker opgaf in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op “*kleine onbenullige verklaringen*” en dat hij de argumenten erin heeft weerlegd. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers werkzaamheden als militair en zijn verblijf in Mogadishu in de periode van 2012 tot 2015, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij vervolgd werd door Al Shabaab omwille van zijn profiel.

De Raad heeft in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming bovendien reeds geoordeeld dat verzoekers verklaringen over zijn ontvoering en gevangenhouding door Al Shabaab ongeloofwaardig zijn (RvV 30 juni 2017, nr. 189 332), zodat geen geloof kan worden gehecht aan deze vervolgingsfeiten.

Verzoeker verwijst verder naar zijn kwetsbaar profiel als militair, doch hij gaat voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab in Mogadishu voornamelijk hooggeplaatste officieren en militairen in de uitoefening van hun functie viseert (Landeninformatie, stuk 21, p. 6). Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij tussen 2012 en 2015 nog in Mogadishu zou verbleven hebben en er werkzaam zou zijn geweest als militair, noch dat hij over een hoge functie beschikte in het leger. Verzoeker maakt bovendien niet aannemelijk dat hij over een vrees voor vervolging beschikt omwille van Al Shabaab, noch dat zij op de hoogte zouden zijn van zijn profiel als oud-militair.

Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Verzoeker toont dan ook niet aan dat, noch kan dit blijken uit het administratief dossier en het verzoekschrift, dat hij louter omwille van zijn profiel als oud-militair het risico zou lopen op vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf en beroepsactiviteiten in Somalië tussen 2012 en uw beweerd vertrek in 2015. Zo wordt er geen geloof gehecht aan uw bewering teruggekeerd te zijn naar Somalië na uw militaire opleiding in Oeganda en wordt er dus ook geen geloof gehecht aan het feit dat u in die periode nog dienst deed als militair in het Somalische regeringsleger. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw profiel, uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de motieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u toegeeft gelogen te hebben over de feiten waarop uw eerste verzoek om internationale bescherming gebaseerd was en u aldus getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden.

U blijft weliswaar bij uw eerdere verklaringen over uw ontvoering door Al Shabaab op 1 februari 2015, uw daaropvolgende detentie van 12 dagen en uw ontsnapping tijdens een aanval op Al Shabaab, maar in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming linkt u deze problemen met Al Shabaab aan uw werk als militair. Ter zake dient vooreerst opgemerkt te worden dat in het kader van uw eerste verzoek werd geoordeeld dat uw verklaringen over uw ontvoering en ontsnapping uit detentie dermate vaag en tegenstrijdig zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Dat deze problemen het gevolg zouden geweest zijn van uw werk als militair, en niet omdat Al Shabaab u wilde rekruteren als spion, doet geenszins afbreuk aan de eerdere beoordeling. Door vast te houden aan deze reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen, komt uw algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling te staan.

Dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niets vermeldde over het feit dat u in het verleden militair zou zijn geweest in het Somalische regeringsleger relativeert tevens in sterke mate de ernst van de door u aangehaalde vrees voor vervolging omwille van uw beweerd tewerkstelling als militair. Bovendien kunnen uw verklaringen omtrent de reden waarom u uw lidmaatschap van het

Somalische regeringsleger niet vermeldde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming weinig overtuigen. Zo verklaart u dat de smokkelaar u zou verteld hebben dat u niet mocht vertellen dat u soldaat bent omdat de Belgische autoriteiten u anders zouden terugsturen naar Somalië. Wanneer u echter wordt gevraagd of de smokkelaar zei waarom de Belgische autoriteiten u zouden terugsturen naar uw land indien u zou zeggen dat u soldaat was, antwoordt u vaagweg dat de smokkelaar u dat niet vertelde. U herhaalt dat de smokkelaar zei dat u zou teruggestuurd worden naar uw land indien u zou zeggen dat u in het leger zit en kan enkel nog toevoegen dat de smokkelaar u vertelde gewoon aan de asielinstanties te zeggen dat u een burger bent.

Wanneer u echter wordt gevraagd wat de naam van de smokkelaar was die dit tegen u zei, antwoordt u dat u zijn naam niet weet. U voegt enkel nog vaagweg toe dat u hem betaalde om u naar dit land te brengen (CGVS dd. 23/03/2018, p.4).

Bovendien verklaart u de twee certificaten in verband met uw militaire opleidingen al op het einde van 2016 te hebben ontvangen. In plaats van die documenten onmiddellijk neer te leggen wacht u eerst de beslissing af van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming (genomen op 26 januari 2017). U besloot de documenten pas neer te leggen wanneer u een weigeringsbeslissing kreeg en wanneer ook duidelijk werd dat uw beroep tegen deze beslissing tot niets leidde (CGVS dd. 08/06/2018, p.22-24). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat dit aantoonde dat u niet bepaald meewerkt met de Belgische asielinstanties besluit u te zwijgen en hier niet op te reageren (CGVS dd. 08/06/2018, p.22-24).

Tevens dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegt omtrent uw opleidingsniveau.

Zo verklaart u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u niet kan lezen en dat u enkel uw naam kan opschrijven, maar verder niets weet (CGVS dd. 05/07/2016, p.7). Tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaart u plots te kunnen lezen. De verklaringen die u nadien aflegt in verband met de manier waarop u leerde lezen kunnen echter allerm minst overtuigen. Zo verklaart u niet naar school te zijn geweest. Wanneer u wordt gevraagd waar u leerde lezen antwoordt u vaagweg dat u in Somalië leerde lezen. U beweert niet naar school te zijn geweest, maar verklaart volwassen te zijn. U werd daarna terug gevraagd waar u leerde lezen. Hierop antwoordt u dat Somalisch uw moedertaal is. U vraagt waarom u dan geen Somalisch zou kunnen lezen. U werd er daarna op gewezen dat iedereen leert praten, maar dat men naar school moet gaan om te leren lezen. U werd nogmaals de vraag gesteld hoe u leerde lezen. Terug stelt u vaagweg dat u kan lezen omdat het uw moedertaal is. U werd er daarna op gewezen dat Somalisch inderdaad uw moedertaal is, maar dat men meestal leert lezen in een school. U werd gevraagd eerlijk te zijn indien u naar school ging. Als reactie vraagt u de ambtenaar of hij leerde lezen of schrijven in een school. U herhaalt dat u niet naar school ging en verklaart dat uw familie u nooit naar school stuurde. U beweert vaagweg dat u een volwassen man bent en dat uw hersenen werken en dat u daarom kan lezen. U voegt toe dat u gewoon kan lezen door uw hersenen te gebruiken (CGVS dd. 08/06/2018, p.2-3). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals gevraagd hoe u leerde lezen. Als reactie herhaalt u niet naar school te zijn geweest en verklaart u nooit te hebben gestudeerd. Wanneer u wordt gevraagd of u al kon lezen voor u bij het leger ging, antwoordt u vaagweg dat u het niet weet. U wordt daarna gevraagd wat u daarmee bedoelt. U wordt gevraagd of u niet weet of u niet kon lezen voor u bij het leger ging of dat u niet kon lezen voor u bij het leger ging. Als reactie verklaart u dat u helemaal niet kon lezen of schrijven voordat u bij het leger ging. U verklaart dat u zelfs geen gsm kon gebruiken. U voegt toe dat u uzelf wat aanleerde nadat u naar Europa vertrok en dat u een gsm leerde gebruiken. Wanneer u wordt gevraagd of er bij het leger alfabetiseringscursussen waren, antwoordt u vaagweg dat u denkt van niet en dat er enkel gevechtsopleidingen waren (CGVS dd. 08/06/2018, p.6). Het is duidelijk dat u geen zicht biedt op de manier waarop u hebt leren lezen. Er kan dan ook weinig tot geen geloof worden gehecht aan uw beweerde opleidingsniveau, wat dan weer uw algemene geloofwaardigheid verder aantast.

Voorts kunnen uw verklaringen omtrent uw werk als militair bij het Somalische regeringsleger tussen 2012 en 2015 en uw verblijf in Mogadishu in diezelfde periode, niet overtuigen.

Zo legt u weinig overtuigende verklaringen af over uw soldij bij het Somalische regeringsleger. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het soldij van soldaten van het Somalische regeringsleger omhoog ging van 160 Amerikaanse dollar per maand in 2013 tot 200 Amerikaanse dollar plus 60 dollar voor voedsel in 2014. Volgens deze informatie blijft het een probleem om de soldaten op tijd te betalen. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel u ongeveer verdiende in 2014 met uw werk als militair voor het Somalische leger, antwoordt u dat u in de periode dat u werkte als militair geen salaris ontving, rechten had of recht had op medische hulp. U voegt toe dat u enkel dienst deed voor uw land

en mensen. U werd daarna gewezen op het feit dat u bijna 10 jaar dienst deed. U werd gevraagd of u helemaal geen salaris verdiende bij het leger. Als reactie corrigeert u dat het ongeveer 9 jaar is. U herhaalt dat u geen salaris kreeg van de overheid. U stelt dat u het allereerste geld ontving na uw trainingsmissie in Oeganda. U stelt dat u 200 dollar kreeg op de luchthaven bij terugkeer. Wanneer u wordt gevraagd of u daarnaast niets kreeg van salaris, antwoordt u dat u helemaal geen ander salaris kreeg. U verklaart dat u al die jaren werkte voor de liefde die u had voor uw land en mensen. U werd er daarna op gewezen dat u zei dat uw familie arm was. U werd gevraagd hoe u dan die jaren overleefde. Als reactie verklaart u overleefd te hebben op shaxaad, een soort geld dat u vroeg aan uw vrienden of uw commandant. U zou dat dan ook gedeeld hebben met uw familie. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel u ontving van uw commandant verklaart u vaagweg dat hij u gaf wat hij had wanneer u hem vertelde over uw problemen (persoonlijke of familieproblemen). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel men officieel zegt dat mensen in het leger in 2014 verdienen per maand beweert u dit niet te weten. U verklaart dat niemand u vertelde welke betaling een soldaat kreeg. Daarna verklaart u vaagweg dat u alles weet omdat u alles zelf hebt ervaren zonder dat iemand het u zei. Wanneer u wordt gevraagd of u soldaten kent die wel een maandelijks salaris kregen, antwoordt u dat u het niet weet. U verklaart vaagweg dat de politie het misschien krijgt in Somalië. U verklaart dat u de politie niet goed kent. U voegt toe het leger zelf te kennen (CGVS dd. 23/03/2018, p.18-20). De verklaringen die u aflegt in verband met uw soldij als soldaat bij het Somalische regeringsleger kunnen allerm minst overtuigen. Uw verklaringen zijn namelijk inconsistent met de informatie waarover het CGVS beschikt voor 2013 en 2014. Dit ondermijnt dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in die periode nog militair was voor het Somalische nationale leger. Wanneer u tot slot wordt gevraagd of sommige soldaten zich organiseerden, protesteerden of demonstreerden om zo hun salaris te krijgen, antwoordt u dat ze dat niet deden en dat u dat niet gezien hebt (CGVS dd. 08/06/2018, p.7).

Ook over uw rang bij het Somalische regeringsleger legt u weinig overtuigende verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd wat uw rang was toen u bij het leger ging, antwoordt u vaagweg dat u toen geen rang had. Wanneer u wordt gevraagd wat uw rang was toen u het leger verliet, antwoordt u dat u geen enkele rang hebt gekregen, maar dat er op de certificaten die u ontving na de cursussen stond dat u een assistent-officier was. U wordt daarna de vraag gesteld of u een assistent-officier was. Als reactie stelt u vaagweg dat niemand u ooit zei dat u die rang gekregen had. U wordt daarna geconfronteerd met het feit dat elk leger hiërarchisch gestructureerd is. U wordt nogmaals de vraag gesteld wat uw rang was toen u vertrok. Als reactie stelt u dat geen enkele officier ooit tegen u zei dat u een specifieke rang had. U beweert dat vaagweg nooit gezien te hebben. U beweert gewoon een laag geplaatste soldaat (doofle) te zijn geweest, die zijn werk wou uitvoeren (CGVS dd. 08/06/2018, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen hieromtrent terug niet kunnen overtuigen.

Wanneer u wordt gevraagd of u deelnam aan gevechten tijdens uw laatste jaar voor uw vertrek uit het leger, antwoordt u dat u toen niet deelnam aan gevechten. U wordt daarna de vraag gesteld of u tijdens dat laatste jaar enkel wacht hield aan de deur van het Al Jazeera opleidingscentrum en niets anders deed. Als reactie verklaart u dat dit correct is. Wanneer u wordt gevraagd of u het jaar daarvoor deelnam aan gevechten, verklaart u deelgenomen te hebben aan gevechten in 2009, in 2010 en het begin van 2011, dus voor u naar Oeganda vertrok (CGVS dd. 08/06/2018, p. 14, 16-17). Het is hoogst opmerkelijk te noemen dat u voor uw vertrek naar Oeganda ingezet zou zijn bij gevechten maar na een bijkomende opleiding van meer dan 6 maanden door het Oegandese leger louter nog bewakingsopdrachten uitvoerde. Bovendien legt u een training of trainer certificate neer voor een opfriscingscursus die u eind 2012 zou hebben gevolgd, maar blijkt uit uw verklaringen dat u nooit enige opleiding of training hebt gegeven tussen 2012 en uw beweerd vertrek uit Somalië in 2015. U stelt ter zake dat u een opleider was maar dat u nog geen les gaf en enkel gedurende één of twee uur de wacht hield aan de deur van het opleidingscentrum (CGVS dd. 08/06/2018, p. 14-15). Dat u ondanks uw beweerde ervaring en bijkomende opleidingen louter bewakingsopdrachten 'van één of twee uur' uitvoerde op de basis, weet allerm minst te overtuigen en doet verder afbreuk aan uw bewering nog militair te zijn geweest van 2012 tot 2015.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel voor uw vertrek naar Oeganda - ten tijde van het presidentschap van Sheikh Sharif (2009-2012) - als erna, deel uitmaakte van de eerste Brigade (CGVS dd. 23/03/2018, p. 12-13 en 20; CGVS dd. 08/06/2018, p. 12). Gevraagd wat u kon vertellen over deze Brigade, kon u echter enkel aangeven dat deze deel uitmaakte van het 'Oostelijk leger', onder leiding stond van Saney Abdule Gaab en gelegerd was aan KM-0 in Mogadishu. Meer kon u zich niet herinneren (CGVS dd. 23/03/2018, p. 20). Daarnaast gaf u aan waar de Brigades 2, 3 en 4 gelegerd waren in Mogadishu (CGVS dd. 23/03/2018, p. 20-21). Van de Brigades 5 en 6 bleek u echter nog nooit gehoord te hebben. U stelde uitdrukkelijk dat deze niet bestaan (CGVS dd. 23/03/2018, p. 21). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt voor de periode 2012-2014 dat deze Brigades wel degelijk bestaan en

samen met de Oegandese en Burundese AMISOM soldaten ingezet worden aan het front. In 2012 opereerden de 5de en 6de Brigade respectievelijk vanuit de Dharkenley en Daynille districten in Mogadishu. Ze werden vervolgens ook in de aangrenzende Shabelle regio's ingezet. De 5de Brigade is bovendien niet onbesproken omdat ze zich, samen met de 3de Brigade, in 2014 mengde in een bestaand clanconflict in Lower Shabelle. Dat u nog nooit gehoord hebt van het bestaan van de 5de en 6de Brigade doet dan ook verder afbreuk aan uw bewering nog militair te zijn geweest van 2012 tot 2015.

Voorts kunt wel zeggen wie aan het hoofd stond van het Somalische leger voor uw beweerd vertrek in 2015, maar uw kennis ter zake komt ingestudeerd over. Wanneer u wordt gevraagd wie de grote baas was van het leger toen u Somalië verliet in 2015 kan u correct zeggen dat dit Adan Elmi Indhoqarsho was. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u weet over die persoon verklaart u enkel te weten dat hij de chief van het leger was in de periode dat u het land verliet. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets hoorde over hem, verklaart u niets anders over hem te hebben gehoord. Wanneer u wordt gevraagd wie de grote baas was van het leger voor Adan Elmi Indhoqarsho kan u correct zeggen dat dit Abdulkadir Sheikh Ali Diini was. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u over hem weet antwoordt u terug dat u over hem enkel weet dat hij de chief van het leger was in die tijd. Wanneer u wordt gevraagd of u nog iets anders hoorde over hem verklaart u daarnaast niets gehoord te hebben over hem (CGVS dd. 23/03/2018, p.14-15). Het feit dat u telkens de namen van deze belangrijke figuren kan geven, maar daarna niets over hen kan zeggen, is een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van uw kennis hieromtrent.

Daarnaast herinnert u zich geen aanvallen op hooggeplaatste officieren die plaatsvonden tussen 2012 en 2015. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd vermeldt u eerst een aanslag die voorviel in 2009. Daarnaast vermeldt u een aanslag waar u over hoorde nadat u het land verliet in 2015.

Wanneer u echter wordt gevraagd of u zich enige aanvallen op hooggeplaatste officieren herinnert die plaatsvonden toen u persoonlijk nog in het land was, antwoordt u zich geen dergelijke aanvallen te herinneren (CGVS dd. 23/03/2018, p.16-18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat in de periode 2012-2014 in en rond Mogadishu meerdere doelgerichte aanslagen gepleegd werden tegen hooggeplaatste officieren van het leger en de inlichtingendiensten.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zich geen enkel veiligheidsincident herinnert dat gebeurd is in de stad Mogadishu in Somalië tussen uw beweerde terugkeer uit Oeganda in 2012 en uw beweerd vertrek uit Somalië in 2015. Wanneer u wordt gevraagd of u zich veiligheidsincidenten herinnert tussen midden 2014 en januari 2015, antwoordt u dat er veel incidenten waren maar dat u zich geen specifiek incident herinnert en daar een datum op kan plakken. U wordt daarna gewezen op het feit dat er niet wordt gevraagd naar een specifieke datum. U wordt gewezen op het feit dat er gewoon gevraagd wordt of u zich een incident herinnert dat in Mogadishu plaatsvond tussen de zomer van 2014 en januari 2015. Als reactie verklaart u zich zo geen incident te herinneren. Wanneer u wordt gevraagd of u zich enig incident herinnert dat in 2014 in Mogadishu plaatsvond beweert u zich geen enkel incident te herinneren. Wanneer u wordt gevraagd of u zich enig veiligheidsincident herinnert dat gebeurde na uw terugkeer uit Oeganda en voor uw vertrek uit Somalië naar Europa, antwoordt u dat u zich geen enkel incident kan herinneren (CGVS dd. 08/06/2018, p.20-21). Dit ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel als militair voor het Somalische regeringsleger maar ook de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Mogadishu tussen 2012 en 2015.

Bovendien legt u geen enkel overtuigend document neer ter staving van uw terugkeer naar en verblijf in Mogadishu tussen 2012 en 2015.

Wanneer u wordt gevraagd of u een bewijs heeft van uw terugkeer naar Somalië nadat u de opleiding in Oeganda afmaakte, kan u enkel verwijzen naar de opleidingscertificaten die u indiende. U verklaart dat u uw terugkeer naar Somalië niet kan aantonen. U beweert daar geen documenten over te hebben. U verklaart dat de certificaten aantonen dat u de opleidingen voltooide (CGVS dd. 08/06/2018, p.16-17). Dat u uw opleiding in Oeganda voltooide, toont op zich echter geenszins aan dat u nadien terugkeerde naar Somalië. In verband met het certificaat van een training of trainers refresher course die u in december 2012 aan het Aljazeera trainingscentrum in Mogadishu zou hebben gevolgd, dient te worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zichzelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in Somalië een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Tal van Somalische documenten kunnen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via

corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijfplaats tussen 2012 en 2015 en uw profiel als militair bij het Somalische nationale leger in die periode (CGVS dd. 23/03/2018, p.24-25). Zoals reeds hoger vermeld is het bovendien vreemd dat u een certificaat van een training of trainers refresher course neerlegt maar u in al die jaren nooit enige opleiding of training hebt gegeven.

Meermaals gevraagd of u andere bewijzen had van uw verblijf tussen 2012 en 2015 in de stad Mogadishu in Somalië, bleek u er geen te hebben.

U stelde in 2014 in Mogadishu gehuwd te zijn, maar wanneer u wordt gevraagd of u foto's heeft van het huwelijksfeest, antwoordt u dat u geen enkele foto heeft. Wanneer u wordt gevraagd of u enige foto, film of ander document heeft dat uw aanwezigheid in Somalië kan aantonen, verklaart u geen bewijs in de zin van een foto te kunnen geven. U wordt daarna gevraagd of u foto's heeft op uw gsm die uw leven in Somalië kunnen aantonen tussen juni 2012 en uw vertrek uit Somalië in 2015. Als reactie verklaart u dat u toen geen foto's kon nemen aangezien u geen smartphone had. U wordt daarna geconfronteerd met het feit dat u in 2014 trouwde en dat mensen foto's nemen van hun huwelijk en het huwelijksfeest. U wordt gevraagd of u foto's heeft die uw huwelijk in Somalië kunnen aantonen. U wordt gevraagd naar foto's die buiten genomen zijn in uw wijk in Mogadishu. Als reactie verklaart u dat tijdens uw huwelijk geen foto's werden genomen (CGVS dd. 08/06/2018, p.19-20). Het is weinig waarschijnlijk dat er tijdens uw huwelijk geen foto's zouden genomen zijn. Het feit dat uw verklaringen hieromtrent niet kunnen overtuigen ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u zich op dat moment nog in de stad Mogadishu in Somalië bevond.

Het door u neergelegde medisch attest dd. 1 september 2015 van dr. Philippe DUMONT kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen.

Het medische attest bevestigt dat u bepaalde metalen elementen in uw lies en dijbeen hebt, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin en het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk teruggekeerd te zijn naar de stad Mogadishu in Somalië na uw militaire opleiding in Oeganda in 2012 en kan evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u tussen 2012 en 2015 nog dienst deed als militair in het Somalische regeringsleger. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Betreffende uw tewerkstelling in het verleden als gewoon soldaat in het Somalisch leger, dient opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. Hoewel Al Shabaab militair overheidspersoneel viseert in Mogadishu, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de doelwitten hooggeplaatste officieren en militairen in de uitoefening van hun functie zijn. In casu dient er tevens op gewezen te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt na uw opleiding in Oeganda, van november 2011 tot juni 2012, teruggekeerd te zijn naar Somalië en nog als militair actief te zijn geweest. Bovendien heeft u evenmin aannemelijk gemaakt reeds in het verleden vervolgd te zijn door Al Shabaab, noch dat Al Shabaab op de hoogte zou zijn van uw eerdere tewerkstelling. Derhalve maakt u niet aannemelijk bij een terugkeer naar Somalië actueel geïdende te zullen worden omwille van uw eerdere tewerkstelling als soldaat in het overheidsleger."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde

gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gezien verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Somalië, wordt in dit geval de veiligheidssituatie in Mogadishu beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden eveneens bevestigd door de informatie in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 6 november 2018. Het standpunt van de bestreden beslissing wordt dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst verder naar de specifieke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu, maar laat na te verduidelijken over welke omstandigheden hij het heeft. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij omwille van zijn profiel als oud-militair een hoger risico loopt om slachtoffer te worden van het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt, merkt de Raad op dat hierboven reeds is gebleken dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij van 2012 tot 2015 in Mogadishu werkzaam geweest is als militair, zodat verzoeker niet *in concreto* aantoonst dat hij bij zijn terugkeer in Mogadishu als militair tewerkgesteld zal worden, noch dat hij als oud-militair geïdendeerd zal worden. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu specifiek zal worden getroffen door het geweld dat daar plaatsvindt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP